

”Vad kan göras för att vi bättre ska tillgodogöra oss Norra Periferin och andra transnationella program”.

Rapport från Open Space-seminariet på Hotell Södra Berget i Sundsvall 13 - 14 april 2011.

DELTAGARE

Andreas Björke	Sollefteå
Anita Carlsson	Landstinget Västernorrland, Projektekonom Regional utveckling
Ann-Kristin Leiderud	Kramfors Kommun, Utbildningssamordnare
Bernt Vedin	Region Västerbotten
Bill Ring	Projektkoordinator, Kramfors
Charlie Wallin	Kommunförbundet
Erik Albin Olofsson	Regionförbundet Jämtland, Projektkoordinator
Erika Larsson	Mitt Sverige Turism, VD
Ewa Billmark	Kramfors kommun (dag 1)
Fredrik Granholm	Kommunsekreterare, Sollefteå (dag 2)
Gudrun Lindberg	Landstinget Västernorrland
Hans Ekman	Koordinator, Sundsvall
Henric Fuchs	Projektledare Ånge
Ilona Novak	Landstinget Västernorrland
Maria Kristoffersson	Region Västerbotten, Politiker
Maria Svensson	MSO
Mattias Assmundson	Länsstyrelsen
Niclas Forsling	NPP-sekretariatet
Niklas Guss	Landstinget Västernorrland, Tillväxksamordnare
Romana Culjak	Mittuniversitetet
Sofia Hadders	Processledare
Stefan Paulsson	Kommunförbundet Västernorrland, Processledare
Torbjörn Lindahl	MSO
Ulrika Åberg	Länsstyrelsen

Ämne: Den gemensamma värdegrunden inom NPP-regionen borde skapa förutsättningar för att arbeta med den demografiska utmaningen!?

Denna utmaning skapa en "lack of competence" och ett ojämnt samhälle.

Initiativtagare – namn, organisation och telefonnummer:

Maria Kristoffersson Region Västerbotten 070-680 57 40

Övriga deltagare:

Niklas Forsling, Torbjörn Lindahl och Stefan Paulsson

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Värdegrunden för oss som bor i regionen är lika. Det måste vi bygga vidare på och se möjligheterna i de utmaningar som finns.

Normerna är så starka att hålla sig inom ramen. Passar man inte in så väljer man att flytta. Unga tjejer som vill studera passar inte in. Vi måste sätta in aktiviteter för att skapa stolthet över sitt ursprung. Globaliseringen ger större möjligheter för inflyttare från andra delar av världen för att skapa en mer tillåtande kultur.

Möjligheter inom "Silver ekonomin"

Demografin kan även ses som en möjlighet, då de som nu blir äldre har gott ställt. Man väljer att vara där man har ett gott liv. Samtidigt kommer den åldrande befolkningen att kräva mer vård. Vården kommer att få ett ökat behov främst inom vård "light" omsorg, hemtjänst och hushållsnära tjänster. Varför skapar man inte attraktiva boenden för äldre som ett sätt att skapa både arbete och möjligheter för ett utvecklande samhälle.

Det offentliga kommer inte att vara de som erbjuder dessa tjänster. I Sverige har den starka fackrörelsen motsatt sig denna utveckling. Vi ser inte de egentliga kostnaderna i Sverige. Vi kan inte tro att det är de unga tjejerna som vill jobba inom omsorgen om omsorgen inte förändras till ett attraktivt yrke.

Rekommendationer: Ett möjlighetsorienterat förhållningssätt; lyfta fram de möjligheter som finns för människan.

Norra delen av Sverige ligger långt före andra delar av Europa och resten av världen. Överallt kommer den demografiska utmaningen att komma och där har vi i norra Sverige rejäla möjligheter att sälja metoden och modellerna att jobba med denna utmaning.

Vi bör starta europeiska forskningsinstitut i vår region för att ta fram modeller och metoder för att sälja ut över världen. Statusen för frågan måste lyftas för att ge oss en världsledande position i den demografiska frågan. Specialiseringen, som glesbygdsmedicin, borde vara en säljande produkt ut över Europa. Skapa högsta status för omsorgsfrågorna i glesa regioner som ett fält som har möjlighet att utvecklas för en internationell marknad.

Det viktigaste är att man har ett jobb men sen kommer det kulturella värdet. Därför måste det kulturella värdet vara bärande i det man skapar.

Avstånden kommer att göra det tvunget att förändra utförandet av omsorg, skola och andra välfärdstjänster. Det kommer att ställas helt andra krav på framtidens boenden. Att lyfta fram den gemensamma värdegrunden historien, traditionen tydligare inom programmet för att skapa ett större intresse för att samarbeta.

De gamla konflikterna i ideologin mellan samhällsklasser ligger fortfarande kvar vilket hindrar att man ser möjligheten att utveckla samhället. Det offentliga förvaltandet var en metod för att ge välfärd till medborgarna. Den strukturen man skapade var till för rättvis välfärd för alla. Nu håller man fast vid förvaltandet som ett sätt att hålla kvar ideologin. Vad är bäst för medborgarna måste stå i centrum utifrån hur samhället förändras. Människorna som bor på landsbygd kanske inte känner igen sig i ”objektifieringen” att vara behövande på landsbygd. Deras utgångspunkt är en annan än den vi jobbar med på systemnivå.

Vi måste se hur världens er ut och sen skapa lösningarna. Vi kan inte leva i nostalgin.

1. Frågor att hantera: Hur rekryterar vi unga politiker i de perifera områdena?
2. Hur får vi in medborgarna att utveckla och medverka i programmen?

Ämne: Hur minska det upplevda rumsliga och kulturella avstånden mellan potentiella partners i projektgenereringen.

Initiativtagare – namn, organisation och telefonnummer:

Andreas Björke, Sollefteå kommun, 0732-753305

Övriga deltagare: -

Minnesanteckningar/rekommendationer:

En aspekt i det transnationella projektet är tanken om att föra samman och minska de kulturella och spatiala avstånden inom regionen/unionen. För lokala aktörer kan dock avståndet alltjämt upplevas som ett reellt problem. Idéer och problem som ska lösas antas vara lokala och det finns en problematik i att söka geografiskt avlägsna nya partners (i de fall inga befintliga nätverk finns att bygga på). Detta hämmar det gemensamma lärandet och kan ligga till grund för friktion som minskar sannolikheten att kvalitativa partnerskap skapas.

Optimalt lärande torde komma utifrån att projekten skapas interaktivt. Det är i stötandet och blötandet av ett ämne som gemensamma problembilder och deras lösningar kan synliggöras. I de fall projekten skrivs fram lokalt och intresse för dessa sedan söks med tajta deadlines ökar också risken för dislojalitet mellan parterna och projektens mål. Goda idéer kan förrådas helt enkelt på basis av att parterna inte var likvärdigt dedikerade.

Ett sätt att komma förbi denna problematik torde vara att introducera den interaktiva aspekten redan tidigt i projektgenereringsfasen. Genom att på ett icke-formellt sätt kunna diskutera idéer kan gemensamma lärdomar och lösningsmöjligheter fångas upp och kvalitativa partnerskap skapas. Detta främjar det gemensamma lärandet och minskar eller i alla fall överbrygger kulturella och spatiala avstånd. Men för att detta ska möjliggöras måste just time-space problematiken lösas. Hur diskuterar vi på ett informellt sätt med någon som sitter långt bort?

Här borde det finnas stor utvecklingspotential i de stöd som programmen erbjuder. Anordnandet av chattar och tillgången till webbforum för att kunna diskutera problem och söka partners borde vara ett sätt att påbörja ett arbete där de geografiska avståndens inverkan på idébyggandet minskas.

**Ämne: *Varför bedrivs inte projekt i alla kommuner?/Hur kan vi utveckla
RUS-arbetet genom att integrera Interreg-programmen?***

Initiativtagare – namn, organisation och telefonnummer:

Charlie Wallin

Kommunförbundet Västernorrland o Bernt Wedin

Övriga deltagare:

Nicklas Guss, Ilona Novak, Ulrika Å, Ewa Billmark, Bernt Wedin, Ann-Christine
leiderud, Anita Carlsson,

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Hinder:

- den lokala nyttan är inte tydliggjord
- finns en projektrötthet
- språkrädsla
- medias hökögon
- vi är oss själva nog och ser inte att vi kan lära av andra

Möjligheter/att göra:

- Utveckla politiska mentorskap för andra politiker. De politiska resurserna vi har inom t ex MSO, Europaforum och NSPA borde kunna ta ett ökat ansvar för andra politiker som inte är "på banan". Bättre om en politiker lär en annan politiker än om en tjänsteman "utbildar" en politiker.
- Hur kan vi nyttja politiker på ett bättre sätt som sanningssägare? Hur kan vi använda dem och få dem att bli ambassadörer för EU transnationell verksamhet? Vi måste föda dem med argument hela tiden, föda dem med faktaunderlag.
- Lägga ned mål 2, skapar en barriär mot transnationell verksamhet
- Sprida de goda resultaten; vill vilka och hur? Hur paketerar vi säljet? Är Good Practice seminarier en bra väg? Finns det andra sätt?

I RUS/RTP sammanhang borde vi ställa frågor som

- har vi nåt att lära av andra?
- Vill vi lära av andra?
- Om vi tycker hur vi kan lära av andra; hur ska det i såna fall gå till?

ÄMNE: Kunskapsöverföring för att engagera fler/Individuellt lärande – hur blir det kollektivt?

INITIATIVTAGARE: Gudrun Lindberg, Landstinget Västernorrland, 070-1904414
Ulrika Åberg, Länsstyrelsen Västernorrlands län 070-62376628

ÖVRIGA DELTAGARE: Anita Carlson, Henric Fuchs, Stefan Paulsson, Ann-Kristin Lejderud, Ewa Billmark

MINNESANTECKNINGAR/REKOMMENDATIONER

Vi i kommunerna har inget system för uppdatering om projekt. Ingen/dålig kommunal kunskap om projekten. Strategi behövs för överföring lokalt – kommunalt regionalt lärande och tillbaks igen ner till de operativa för kunskapsöverföring.

Kommuner och Regionen måste delge varandra vad som är på gång.

Kunskapsöverföring nödvändig från de få som har arbetat med projekten

Frågeställningar:

- Vem lämnar du över kunskap till?
- Hur strukturerar vi kunskap?

För ökad kunskap – t ex kvantitativt bestämma sig för att kommunen ska ha X antal projekt, 40% av tjänstemännen ska ha varit i Bryssel etc.

Checklistor för att ha koll på att t ex projektansökningar genomförs rätt.

Det är viktigt att göra för att lära sig och inte bara tänka på att göra och aldrig komma till skott. Ordinarie personal ska jobba i projekten. Det är bättre att ta in nyanställda för att göra ordinarie arbete och låta den ordinarie personalen få göra nytt så att kompetensen finns kvar i organisationen. Det ska vara ett kompetenslyft att få delta i projekt, en morot för personalen och ett motiv till att vilja jobba i kommunen.

För nya som kommer in i projektutveckling/projektledning, svårt att veta vad jag ska fråga om och vem som vet.

Projekttriggare och projektledare och deras erfarenheter måste synliggöras för alla.

!&-17 september, workshopdagar för projektledare för att fånga upp projekt, problem och frågor som de stångats med som ett sätt att tanka av erfarenheter.

Projektriggare och projektledare bör dokumentera sina erfarenheter in i en erfarenhetsbank. Ett steg är kontaktuppgifter till dessa personer med information om vilken/vilka program och projekt de har jobbat med som en möjlighet till andra att ta direktkontakt med, gärna också med positiva och negativa erfarenheter från dessa.

Kunskapsöverföring till politiker och tjänstemän på olika nivåer. I små doser till små grupper och framför allt kunskapsöverföring av nyttan av transnationella projekt och de effekter man har haft av dessa projekt.

Har vi råd att inte ha tid att marknadsföra nyttan av det vi har gjort och gör? Roadshow/ event under samma dag på alla ställen och hos alla partners där projekt genomförs – med konkreta resultat och nyttan av kontakterna i projekten bland annat!!

Ämne: Vad vill ni ha ut av de transnationella programmen

Initiativtagare – namn, organisation och telefonnummer:

Niclas Forsling, Northern Periphery Programme 2007-2013, telefon +45 2511 2344

Övriga deltagare:

Gudrun
Erik
Illona
Bernt
Charlie
Maria (Mid Sweden)
Maria (RAG grupp)
Bernt
Mattias

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Borde tillåta nätverkande, men framförallt erfarenhetsutbyte och kunskapsöverföring utan att behöva utveckla en produkt eller en tjänst.

Viktigt att komplettera med tydliga krav, indikatorer på vad man ska uppnå. Utveckla urvalskriterier som stöder programmet i urvalet om vad som är ett lämpligt projekt.

Fundera på om olika grant rates kan användas för olika typer av projekt

Inkludera företagarnivå och få mindre "wine and dining", företagen betalar och är borta från produktion upp till en vecka och därmed ger en egen insats.

Roadex ett exempel där man lärde känna varandras problem, Roadex är framgångsrikt på grund av upparbetad tillit där man i ett första skede tilläts att nätverka och fokusera på kunskapsöverföring och erfarenhetsutbyte.

Förslag kom om att förändra projektstrukturen med att ha tre olika projekt:

1. Förstudieprojekt, kanske lite större än dagens typ som NPP projekt utgör men med mer kunskapsutbyte, erfarenhetsutbyte och större budget.
2. Nätverks, kunskapsöverförings och erfarenhetsutbyte där projekten styrda av tydliga urvalskriterier och också indikatorer som är utöver själva nätverkandet. Indikatorerna ska tydligt spegla vad som gör ett gott nätverksprojekt. Det ska också baseras på hållbarhetskriterier som affärsmässighet/ekonomisk bäring, social bäring och miljömässig bäring även ideell verksamhet. Denna typ av projekt, men något lägre krav än ett implementeringsprojekt skulle kunna vara under kortare period 1-2 år och därmed med en reducerad budget.
3. Implementeringsprojekt med produkter och tjänster i skala, kan vara i mer lämpade program än de nuvarande transnationella programmen.

Transnationella program ska verka som en katalysator, inte nödvändigtvis från axlimpa.

Diskussionen leddes också in på att man måste utveckla hur ett call for proposals föreslås idag, exempelvis att kunna mellan sekretariaten och Regional Advisory Groups finns årliga möten som stämmer av regionernas känsla för vad som är ett lämpligt call for proposals i de respektive programmen.

Det nämndes också att ha en åtgärd inom de nya programmen som är "annat" än vad man kunde definiera i de åtgärder som man var överens om.

Det diskuterades också om att de nationella programmen har för lite krav på samarbeten, dvs att de kan göra vad som passar de individuella organisationerna in och inte kanske vad som passar en region eller flera regioner bäst.

Samtidigt är den nuvarande diskussionen om produkter och tjänster en välbehövlig diskussion inom NPP. Det gör att projekt måste tänka igenom vad de vill göra innan de sätter igång arbetet.

Användandet av transnationella program löper en risk att uppfattas som vagt, utan tydliga krav. Till viss del så ska vi inte bry oss om att folk säger att vi reser och träffas utan att det leder till något. Tyvärr är det svårt för de flesta att förklara för vem gör vi detta? Vi lever som i en låtsas värld. Hur gör vi för att förmedla det vi gör? Är det dualism inom kommunikation som saknas? Varför når vi inte ut?

Förslag, fundera om det inte finns möjligheter till att skapa en egen marknadsföring

Vilka krav finns på de regionala tillväxtprogrammen och uppfyllnaden av dem? Hur kan de kopplas till de transnationella programmen och säkerställa att projekten som presenteras som ansökningar till de transnationella programmen. Exempel, inom kapitaliseringsprogrammen krävs intyg från ansvariga för RTS programmen att det finns ett behov för projektet och att det passar in inom Regionala Tillväxt Programmen. Även nationellt intyg från Tillväxtverket krävs för att intyga nationella behovet.

Ett förslag på att tänka på möjligheterna att använda en riskpott, eller en egen åtgärd för "annat" då de nya transnationella programmen skrevs. På så sätt ökar flexibiliteten av programmen och det behöver inte förutbestämmas vad programmen är tänkt att genomföra.

En annan tanke är att använda de Regionala Rådgivande Grupperna mer tydligt i utformandet av callen för de olika transnationella programmen. De olika nationella kontaktpunkterna/Regional Advisory Groups ordföranderna och Regional Kontakt Points. Arbetet med att utforma ett call ligger idag till stor del på sekretariaten och med att överföra ansvaret till RAG's eller Nationella kontaktpunkter så ger det regioner en chans till ökad påverkat och därmed ökat egenansvar.

Ett förslag är att använda RAGs/RCPs/NCPs för att utforma exempelvis vartannat call. Det skapar ett egenansvar bland RAGs/RCPs/NCPs att vid förslag till olika typer av call, och även accepterade av andras förslag så leder det till att programmen kan förvänta sig att det finns klara idéer om vem och vilka som skulle kunna stå för genomförandet av de olika inriktningarna men även att det finns klara och tydliga idéer om exakt vad som ska genomföras och hur tillvägagångssättet skulle kunna vara. Callen skulle kunna vara betydligt tydligare och därigenom också lättare att utvärdera för att se om de olika ansökningarna innehåller de moment som förväntas.

Det fanns också en önskan för att öppna upp för att företag ska kunna vara med i projekt med sin egen finansiering och på så sätt öppna upp för företagens deltagande.

Ämne: Hur säkerställs ett bottom-up-perspektiv vid projektering och programskrivning

**Initiativtagare – namn, organisation och telefonnummer:
Erika Larsson, Mitt Sverige Turism, 070-577 82 82 och
Niclas, NPP**

Övriga deltagare: Andreas, Maria, Gudrun. Mattias. Erik.

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Vi ser några frågeställningar snarare än rekommendationer för framtiden.

- Företagen och näringslivet liksom ideella organisationer är frikopplade från projekt och programskrivning. Eftersom det inte går att växla upp tid och privat kapital exkluderas dessa, även projektägarproblematiken utestänger näringslivet. En risk med ökat näringslivsinträde är att de ekonomiska resurserna uttöms ur programmet snabbare.
- En fråga är också hur man kan underlätta ägandet av projekt för t ex ideella föreningar.
- Med företagens engagemang ökar potentialen av utveckling/permanentning
- Programmen bör vara mer öppna för mindre och mer innovativa projekt istället för stora åtgärdande projekt.
- Lokala mötesgrupper med möten mellan företag, privat och annat skulle kunna vara en av flera vägar för att få större kontakt med näringsliv och ideella organisationer redan före programskrivning.
- En utmaning inför kommande programperiod är kedjan från företag/ideella/kommunala behov till regionala och transnationella prioriteringar.
- Kan programmet ta särskilda initiativ via t ex preciserade anbudsområden?

Ämne: Kan storytelling för barn vare en metod för att skapa ett transnationellt intresse?

Initiativtagare – namn, organisation och telefonnummer:

Maria Kristoffersson Region Västerbotten 070-680 57 40

Övriga deltagare:

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Umeå Universitet har jobbat tillsammans med Örnsköldsviks kommun och företag i Bredbyn och Björna i ett projekt Innerlandet.se (ISSI) där man bland annat arbetat med Storytelling för barn. Detta för att berätta och förstå den egna historien och bakgrunden för den ort man bor på. Erfarenheterna visar att entreprenörsandan hos barnen ökat, att det lokala civilsamhället påverkats positivt och att en stolthet skapats. (För att höra mera kontakta, Sören Berglund LADOC enheten Umeå Universitet.)

Jag tror att om man långsiktigt vill nå ökat deltagande i transnationella projekt kan storytelling som metod med barn vara ett sätt att skapa det transnationella intresset. Visa på den gemensamma värdegrunden, de historiska band och det gemensamma arv som en grund för ökat samarbete.

Ämne: Goda arenor/fora för idéer (generering och utveckling)

Initiativtagare – namn, organisation och telefonnummer:

Gudrun Lindberg, Landstinget Västernorrland, 070-1904414

Övriga deltagare:

Anita Carlson, Ann-Kristin Lejderud, Niclas Guss, Torbjörn, Charlie Wallin

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Testarenor för idéer i et tidigt stadium för att kunna välja program, om man ska gå vidare etc. Brainstormingmöten med flera kompetenser (strategi, fackunskap, EU-kunskap)

Avsätt tid i organisationerna för idéer – egna och andras – och processa på ett strukturerat sätt med "rätt" folk. Ett strategisk organiserat bollplank. Idégivaren kan aldrig placera idén i någon annans knä utan fortsätter att äga idén.

EUC-nätverket är en bra grund men vi behöver ett bredare nätverk för utveckling av idéer och synliggöra idéer för fler. Frågorna måste in i det lokala utvecklingsarbetet och idégivare få både mandat och stöd i arbetet att vidareutveckla.

Idégrupper för transnationella projekt bör kopplas till de strategiska områdena i RUP/RUS för att konkretisera och hitta de viktigaste utvecklingsområdena som kan vara grund för transnationella projekt och även andra.

Sprid strategiska idéer till alla organisationer i ett idéskede. Hur och till vilka?
Publicera idéerna på webben på något sätt – var och av vem?
Mentorskap i projekten från erfarna projektledare/projektekonomer.

Fånga upp människor ute i organisationerna. Acceptans måste finnas där.

Subventioner för möten med potentiella partners i andra länder behövs som stöd för idé utveckling när det gäller små och fattiga kommuner/organisationer. Ger också legitimitet till individer med idéer och en struktur för att visa vad som åstadkoms.

Koppling mellan problem och underlag till utveckling fattas ofta. Hur kan vi göra på nya sätt här så att vi får en röd tråd i utvecklingsarbetet? Tvinga politikerna att prioritera bland allt som är viktigt.

Ämne: Vilket processtöd skulle underlätta deltagandet i transnationella program?

Initiativtagare – namn, organisation och telefonnummer:

Niclas Forsling

Övriga deltagare:

Ulrika, Henrik, Erika, Erik, Maria, Ilona, Fredrik och Andreas

Minnesanteckningar/rekommendationer:

System (tex databanker likt Interacts KEEP) ska upprättas där det går att hitta gamla genomförda projekt och kontaktpersoner för dessa. Underlättar erfarenhetsutbyte och kunskapsöverföring.

I såna här system ska varje projekt som är inlagt ha en abstract på flera språk.

Dessutom när man får besked om att projektansökan gått igenom ska det följa med en förteckning på liknande projekt som genomförts och kontaktuppgifter till de som arbetade i det projektet. Detta skulle göra att startsträckan för att dra igång projektet minskar avsevärt. Oftast här man behöver mest stöd och hjälp som projektledare.

När slutrapportering görs ska man även inkludera en "råd och dåd" sida, en slags tippsida. Det här blir då transparent när projektet läggs in i en databas typ KEEP.

Det behövs olika processtöd beroende på vilken fas i projektprocessen man befinner sig i. Här kan t ex Virtuellt projektkontor (VPK) fortsätta utveckla mentorsskapstanken för olika "yrkeskategorier" inom projekten (ekonom, sakkunskapsexpert, osv). Nu har VPK arbetat med projektekonomerna och kommer att gå vidare med projektledare, politiker. Det är vardera gruppering som sätter agendan för vilka behov som finns, det styr inte VPK. (så skulle te x projektledarna ha något behov av att utbyta erfarenheter på hemmaplan kommer VPK att släppa den gruppen).

Alltför få använder 1st level controll som processtöd. Hur når man fler att förstå detta instrument som något som tillför projektprocessen en massa gott?

Vikariefrågan handlar inte så mycket om processtöd utan om hur man kommer bort från att projekten lever satellitliv utanför organisationen:

Anställ vikarier för den ordinarie personalen och låt den befintliga/ordinarie personalen gå in i projekten. Det blir aldrig en integration om man anställer folk utifrån för projekten! Dessutom försvinner herr och fru projektledare med all kompetens när projektet är slut och organisationen har inte lärt sig någonting. Ingen ny erfarenhet eller kompetens har kommit till. Att använda den befintliga personalen för projekten är i allra högsta grad en fråga om kompetensutveckling och gör organisationen till en attraktivare arbetsgivare! (läs Ulrikas ledare på www.agera.se)

Hur kan vi utveckla processtöd för att ta in projektidéer från enskilda medborgare och föreningar? De behöver en likvid partner för att kunna gå in i projekt och även en som kan stå som ansökare – offentliga aktör.

Ämne: Vad skulle underlätta erat deltagande i transnationella program, avbyråkratisera.

Initiativtagare – namn, organisation och telefonnummer:

Mattias Assmundson, Länsstyrelsen Västerbotten, Managing Authority NPP, 090-107156

Övriga deltagare:

Stefan Paulsson, Illona, Mattias Assmundson, Bernt Wedin, Maria Kristoffersson, Charlie Wallin

Minnesanteckningar/rekommendationer:

För lång tid för utbetalning av projektmedel, på såväl kontrollant som programnivå

Det bästa vore kanske att man inte förändrade något alls. Då behöver man inte anpassa sig till något nytt varje gång

Projektmentorers erbjuds från erfarna projektledare, -ekonomer

Vad är så bra med NPP?

*Öppna klimatet
Dialogprocesserna
Bra stöd från sekretariat att utveckla ansökan
Partenariaten, unikt och viktigt*

Marknadsföra programmet i en bredare ansats. För att nå ut till de vi vänder oss till och få tag på eldsjälarna

Revitalisera Europa forum. 250 lokalpolitiker lämnar ifrån sig frågan till 12 utvalda

Öka det regionala inflytandet genom RAG-ordföranden i de olika områdena.